

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor.
 Fél évre 4 kor.
 Negyed évre 2 kor.
 Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadhatnák:
 Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Opelik A. Általános Tudósító- hirdetési osztálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Nyiltér petítőra 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

A csalamádé termeléséről.

Az állattenyésztés fellendülésével, melyet manapság a mezőgazdasági válság leközdésére egyik leghatékonyabb tényezőként tekinthetünk, takarmánytermelésünket a szántóföldre való áthelyezése is jelentékenyebb emelkedést mutat, mert rájöttek gazdáink arra, hogy az utóbbi felkarolása nélkül az előbbi sem virágozhat a legelő és réterületek folytonos apadása miatt.

A szántóföldön termelt takarmányok közül legnagyobb jelentőségre a csalamádé emelkedett, a mely nélkül ma egy virágzó tejgazdaságot elképzelni sem lehet. Valamennyi mesterséges takarmányt tulszárnyalja a csalamádé, nem annyira minősége, mint inkább azon körülmény miatt, hogy igen nagy tömegű s helyes kaszálás mellett igen izletes takarmányt szolgáltat, s hogy előállítás semmi különös nehézséggel nem jár. Vannak ugyan sokan, kik azt állítják, hogy nem sokat ér a csalamádé, mert nagybani termelése gyors megfásodása miatt kivihetetlen. Ez állítás azonban nem felel meg a valóságnak, mert az, a ki megkísérelte gazdaságában kettőre csalamádénak, t. i. korai és későinek termelését, meggyőződhetett arról, hogy a megfásodás kikerülhető, korai és késői csalamádéval állandóan biztosíthatjuk állataink részére a nyári zöldtakarmányt. Korainak a székely tengeri, cinquantino, ké-

seinek a lógu a legmegfelelőbb. A fajtán kívül a csalamádé értéket a vetés minemisége is befolyásolja, amennyiben a tapasztalat szerint sűrű vetés mellett mindig értékesebb, száraz agyagban bővelkedőbb termény nyeretik, mint a ritka vetés mellett. Sűrű vetés mellett a takarmány mennyisége is több, s különösen az értékesebb levélrész. Egyébként a mennyiséget a trágyázás is nagyban elősegíti, illetve befolyásolja, mert a csalamádé nemcsak megtüri, de határozottan meghálálja a trágyázást. Jó erőben levő talajt kíván, olyant, mely könnyen felvehető növényi tápanyagban bővelkedik. E könnyen felvehető tápanyagot legcélszerűbben műtrágyák segítségével adhatjuk meg; melyek közül kissé költsébb talajon a chiliszlétrom, lazább talajon a kénsavas-ammon s ezen kívül mindkettőn a szuperfoszfát igen jó hatást eredményez. Előbbiekből kat. holdanként 40—45 kgot szórhatunk el tavasszal, utóbbiból pedig 120—150 kgot őszzel.

A termés mennyiségére a talaj előkészítése is befolyást gyakorol; az őszi mély szántás ugyiszólván elmaradhatatlan, mert a gyökérzet terjedése a növénynek a szárazságtól való védelme első sorban azon tényezőktől van függővé téve.

Vetésének ideje rendszeren áprilistól május derekáig tart, de június végén, sőt július elején is vethető, s a mennyiben késő ősze óhajtjuk magunkat biztosítani, leghe-

lyesebben a vetést megszakítással 7—10 napi időközökben végezni a megfelelő korai és késői fajták felhasználásával; 10 cm. sortávolság mellett körülbelül 120 liter vetőmagot szükségesünk, melynek elszórása után a földet egy könnyű hengerrel megjárattjuk. Kikelés után egy boronálás igen hatásos eredményt szül.

Kaszálásának megkezdését a buza megjelenése határozza meg. A kaszálással késni nem jó, mert minősége silányabb lesz s az állatok érintetlenül hagyják.

Minőségét pompásan megjavítja a borsó, a melyből egy negyedrészt keverendő a tengerihez s azzal egyidejűleg vetendő el. Az ilyen keverék valóban kitünő takarmány s ilyennek etetése mellett a legterheesebb munka végzésére képesítvők az állatok.

A perlaki önk. tűzoltó-testülettől.

Kedves Bajtársak!

A perlaki önk. tűzoltó-testület elhatározta, hogy a hazaszeretet szent tüzének ápolása, a bajtársi szellem fejlesztése és erősítése, a szeretet és testvériség érzetének fenntartása, az összetartozásnak külső jel által való megszilárdítása céljából, 26 éves fennállásának emlékére a s z l ó s z e n t e l é s i ü n n e p é l y t rendez s e z t 1901. évi aug. hó 15-én tartja meg.

T Á R C Z A.

Virágos mezőben.

Virágos mezőben
 Pacsirta énekel,
 Hogy mily szép az élet
 Édesen mondja el.

Mélázva hallgatom
 Gyönyörű énekét,
 Egy fájó gondolat
 Szívemet tépi szét.

Jobb neked kis madár,
 Repülhetsz szabadon,
 Szép kedves táj felett
 Piczi kis szárnyakon.

De nekem nem lehet
 Követni tégedet,
 S csak innen nézhetem
 Magasba röptedet.

S lelkem vágy-vágy véled
 Repülni magasan,
 De szívennek egy más,
 Titkosabb vágya van.

S míg lelkem elkísér
 Setét felhők alá:
 Szívem csak le-le vágy
 Mélyen a föld alá!

Lantos.

A legszeretőbb szív.

Özvegy Terényi Jánosnének sok gondot okozott egyetlen fia, az Imre. Mióta szegény férjét eltemette, aki őt nagyon zilált anyagi viszonyok közt hagyta hátra, a gyermek nevelése egészen az ő gyenge vállára nehezedett. Terényi Jánost a sulyos anyagi veszteségek miatt való bű döntötte oly korán a sirba. Nagyon szerette a kártyát és ezt a szenvedélyét sehogys tudta leküzdeni.

Sokat vesztett ő már életében a kártyán, hanem azért még sem tért jobb útra. De végül egy szerencsétlen este annyira magával ragadta a szenvedély, hogy még sulyos adósságokba is keveredett.

Másnap e könnyelműsége miatt nagyon bántotta őt a lelkiismeret. Ha feleségére és kis fiára nézett, elfacsarodott a szíve. De már anyai lelki erő nem volt benne, hogy összeszedje minden tudományát, új pályán keresse a boldogulást. Teljesen megöregedett és a nagy bánat rövid idő alatt sirba vitte.

Igy hát Terényiné egyedül maradt 10 éves fiával a fővárosban. Ő elkövetett mindent, hogy derék, istenföld embert neveljen a fiából, de ez sehogys sem akart az anyai tanácsokra hallgatni. Mégis csak valahogy keresztül hajtotta őt az is-

kolákon, elannyira, hogy még az érettségit is letette. De már tovább nem akarta folytatni tanulmányait és egy irodában nyert alkalmazást mint írnök.

Szegény özvegy Terényiné ugyan nagy terveket fűzött fiához. Szerette volna, ha ügyvédvé képezeti ki magát, hogy valami közpályára lépve nagy nevet vívjon ki magának. De hiába, az anyai óhaj csak hia álomnak bizonyult, mert az Imrénben nem volt semmi önérték, semmi becsvágy. Csak léhaságokon járt az esze mindig.

A szegény anya bizony sokszor iparkodott őt jobb útra téríteni. De a sok szép szót, a sok jó tanácsot hiába fecsegette el. Falra hányt borsó volt az. Nem fogott a könnyelmű fiún.

Az irodában mégis csak elvégezte valahogy teendőit és annyira beleszokott a munkába, hogy lassankint főnöke is megkedvelte és több bizalommal kezdett iránta viselkedni. Dr. Molnár Géza szigorú ember volt, de igazságos és a kit egyszer megszeretett, azért kész volt még áldozatot is hozni.

A szegény anya feljött néha az ügyvédhez fia után tudakozódni, aki mindig szívesen fogadta és készséggel szolgált felvilágosítással. Az anya boldogan tavozott, mert az ügyvéd ur még mindig bizalommal tekintett rá, hogy meg van elégedve a fiával.

De dr. Molnár el is követelt mindent, hogy embert neveljen a fiából, aki egykor anyja támasza legyen. Igénybe vette képességeit minden kínálkozó alkalommal, de főleg csak azért, hogy azokat fejlessze. Mindenféle fontos megbízást adott neki, melyeknek Imre rendszeren emberül meg is felelt.

Kedves Bajtársak! Amikor Titeket ezen zászlószentelési örömnappalunkra szeretettel meghívunk, oly bajtársi kérelemmel fordulunk hozzátok, hogy megítszátok becses látogatástokkal minél nagyobb számban szerencsétlensétek bennünket.

Kedves köteletségünknek fogjuk ismerni, hogy szeretett hazánk e védvénén minden elkövessünk arra nézve, hogy amily örömei okoztak nekünk b. megjelenésekkel, oly kedves emlékek távozzatok körünkől.

Kedves Bajtársak! Tiszteletteljesen kérünk Benneteket, sziveskedjétek az idemelékelt bejelentési ívet kitöltve július hó 31-ig testületünknek megküldeni, hogy mindazon testületek részére, kik megjelenésükkel vagy képviselőjük által szerencsétlenségek bennünket, névre szóló zászlószegeket csináltathassunk, továbbá kegyeskedjétek érkezéseitek idejét is tudatni, hogy az elszállásokról megfelelőleg intézkedhessünk.

Isten hozzon Benneteket! Szívélyes meghívásunk ismétlésével maradtunk hazafias és bajtársi üdvözléssel!

Perlak 1901. évi július hó 10-én.

Az önk. tüzoltó-testület megbízásából: Tóth Sándor parancsnok, Zala József elnök, Kollarits Lénárd jegyző.

A perlaki önk. tüzoltó-testület 26 éves fennállása és zászlószentelési örömnappalunk sorrendje.

1901. auguszt. hó 15-én:

1. A vasuton érkező vendégek fogadása a mura- királyi állomáson, bevonulás a tüzoltószertárhoz és elszállásolás.

2. Este fél 9 órakor a zászlóanya tiszteletére faklyásmenet és tüzene.

3. Ismerkedési estély a nagyvendéglő kerti helyiségében.

1901. auguszt. hó 15-én:

1. Reggel 4 órakor ebresztő a helybeli

tüzoltó-zenekarral, ezután kivonulás a vasuton és kocsiokon érkező vendégek fogadására.

2. Reggel fél 8 órakor gyülekezés és az érkező testületek sorakozása a tüzoltószertárnál.

3. 8 órakor díszfelvonulás a zászlóanyáért, Lange Kelemenné öngagságáért és a koszosur hölgyekért.

4. 9 órakor ünnepi szent mise.

5. 10 órakor felvonulás a templomterre, a zászló felszentelése és felavatása.

a) Zászlóanya a felavatott zászlót átadja a testület parancsnokának.

b) Parancsnok ünnepi beszéd kíséretében átadja a felszentelt s felavatott lobogót a zászlótartónak.

c) Ha az idő engedi, testületi jegyző ismerteti a tüzoltó-testület 26 éves történetét.

d) Varga János plébános buzdító beszéd kíséretében beveri az első szegét.

e) Elnök az ünnepélyt bezárja.

6. D. u. 1 órakor társasbéd a nagyvendéglő kerti helyiségében. Egy teríték ára (5 fogás étel, félliter óbor) 2 kor. 50 fill.

7. Fél 4 órakor a helybeli tüzoltó-testület gyakorlata a nagyvendéglő udvarán és épületén.

8. 5 órakor táncmultság a nagyvendéglő kerti helyiségében. Belépti-díj személynként 1 korona. Egyenruhában megjelenő tüzoltók belépődíjat nem fizetnek.

9. A lávozó testületek kikísérése.

A Zrinyi-emlék ügye.

Lapunk mai számában folytatva közöljük a perlaki járáshoz tartozó Szt.-Mária, Alsó-Mihálycevez és Mura-Vid községekben begyűlt adományokat.

Ugy a t. gyűjtők, mint az adakozók fogadják a Zrinyi-emlék hálás köszönetét!

Huszonkettedik kimutatás.

Szent-Mária község	2 k.
Alsó-Mihálycevez község	2 k.

Egy izben valami ezer forintos követelés lett volna behajtandó. Az ügyvéd habozás nélkül Imrere bízta a feladatot, aki gyorsan el is sietett azzal a határozott szándékkal, hogy dolgát elvégezve, visszatér az irodába.

Az illető intézetben az ezer forintot szó nélkül kifizették. Imre óvatosan tárczájába tette a bankjegyeket, nehogy elveszítse azokat és azzal elindult hazafelé.

Egy kávéház előtt elhaladva, melynek azelőtt törzsvendége volt, egy barátja jött vele szembe, aki ugyancsak megörlött a találkozásnak. Kondor Miklós híres jogász volt, aki éjjel-nappal mulatni szeretett.

— Hát te hol jársz. Imre, kiáltott nagy vigán. — Ezer esztendeje nem láttalak. Ugy látszik, hogy kerülőd régi barátaidat és remete életet folytatasz.

— Nem épen. De ügyvédi irodában dolgozom és egész nap el vagyok foglalva. Most is vissza kell sietnem.

— De már annyi nincsen, kiáltott a vigjogász. E találkozás örömeire csak kocintasz velem. E kávéháznak törzsvendége vagyok. Gyere be! Megiszunk egy pohárka pálinkát.

Imre ugyan szabódott még mindig, de végül is engedett barátja kívánságának és azzal a komoly elhatározással, hogy negyedóra múlva visszatér az irodába, belépett a kávéházba.

Ott bezeg nagy örömmel fogadták a régi cimborák. Maguk közé ültették és mindenikkel kocintania kellett. A szilvóriumos poharak egymásután ürültek ki.

— Hát egy kis huszonegyet nem próbálunk-e meg, Imre? szólalt meg ekkor Kondor Miklós. Hiszen már ugys oly rég nem kártyáztunk együtt. No, a viszontlátás örömeire.

A sok szesz már az Imre fejébe szállott. Nem is szabódott. Rögtön elfogadta az ajánlatot és leült kártyázn.

Haj, a mámor rossz tanácsadó. Imrének is

kár volt oly sűrűn ürítenie a szilvóriumos poharakat, mert ha nem iszik, akkor nem is feledkezik meg annyira magáról, hogy a más pénzével leüljön kártyázni.

Eleinte nyert és így még vérszemet is kapott. Egyre merészebben játszott, nagyobb betéteket rakott és a mikor már egészen megragadta a játékdűh, megfordult a szerencse kockája és vesztetni kezdett. A nyereség csakhamar elszorult és a rá bízott pénzhez nyult.

Annyira uralkodott már rajta a sokáig féken tartott szenvedély, hogy meg sem tudta fontolni, minő nagy bűnbe keveredik. Csak akkor ocsudott fel mámorából, mikor a rá bízott pénz az utolsó krajczárig elvesztette.

De iszonyu volt ez az ébredés! Mit tett? Gyalázatos bünt követelt el. Szégyent hozott szégyény öreg anyja fejére.

Kábultan kelt fel és eltávozott a kávéházból. A Duna felé vette útját. Haza nem mert menni anyjához, mert az bizonyosan leolvasott volna arcáról mindent.

Ez alatt az irodában főnöke várta Imrét, de végül is megokolta a hosszas várakozást. Nem az ezer forint miatt aggdott, mert gazdag ember lévén, nem sokat törődött azzal az összeggel, de annál jobban bántotta őt az a gondolat, hogy kedvence irnoka letévedt a becsület útjáról.

Késő délutánra járt már az idő. Dr. Molnár nem ment a rendőrségre, hogy feljelentse szerencsétlen irnokát, hanem csak várt abban a reményben, hogy előbb utóbb valami hírt fog hallani felőle.

Ekkor beállított hozzá özvegy Terényiné.

— Itt van e a fiam? kérdezte szinéből kikelve.

— Nincs, felelte dr. Molnár, erősen szemügyre véve az anyát. Rögtön észrevette, hogy csak az anyai aggodalom hajtotta ide, de a bűnről mit sem tud.

— Hát hol lehet? töprengett az anya. Még

Halasi Károly	Mura-Vid	1 k.
Kohn Márk	>	1 k.
Herboly Alajos tanító	>	40 f.
Hirsch Salamon	>	40 f.
Eisler Károly	>	1 k.
Zeisler Miksa	>	40 f.
Kohn Katalin	>	60 f.
Babics Gábor jegyző	>	1 k.
Horváth Rókus	>	1 k. 10 f.
Petrics Jakab	>	1 k. 10 f.
Pacsandi Remos	>	50 f.
Kudmenez András	>	60 f.
Horváth Pál	>	60 f.
Slibár István	>	50 f.
Dominics Ferencz	>	50 f.
Kristofics Gábor	>	50 f.
Sveljecz György	>	20 f.
Dolenez Remos	>	20 f.
Kudmenez A. idősb.	>	20 f.
Premecz András	>	20 f.
Premecz Mihály	>	20 f.
Dolenez Benedek	>	20 f.
Lovrek Iván	>	20 f.
Petrics József	>	20 f.
Matulin József	>	20 f.
Jelak Balázs	>	20 f.
Embreus Rókus	>	20 f.

Összesen 17 k. 40 f.

Lapunk m. számának kimutatása 2004 k. 67 f.

Az eddigi gyűjtés eredménye 2022 k. 07 f.

A további gyűjtés eredményét lapunk jövő számában fogjuk folytatólág közölni.

KULÖNFÉLÉK.

— **Zalavármegye törvényhatósági bizottsága** folyó évi augusztus hó 13-án délelőtt 9^{1/2} órakor a vármegyeház gyűléstermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek kizárólagos tárgyat dr. Gyömörey Vince bizottsági tag urnak, a központi hivatalok megvizsgá-

ebédre sem jött haza. Csak nem érte valami szerencsétlenség.

Az ügyvéd redőbbe vont homlokkal elgondolkodva nézett maga elé. Már most mit tevő legyen. Földulja-e örökre az anyá nyugalmát? Megmondja-e neki, hogy fiát be fogja börtönöztetni, mert megérdelemte.

Bezárta az ajtót és elmondta özvegy Terényinének a történetet. De megjegyezte azt is, hogy fia eddig becsületesen megállotta helyét az irodában és a mai eset érthetetlen előtte. Mindamelllett a törvény teljes szigorát éreztetné a magáról megfélekedett fiatal emberrel, de tekintettel az a fájdalmára eltékné a szándékától és csak azt kívánja, hogy az ezer forintot — akár részletekben is — térítse meg és a fia ne jöjjön többé az irodába.

Özvegy Terényiné sokat sirt és még többet hálálkodott. Végre is azonban eltávozott az irodából. A mint kilépett az utcára, nem tudta, hogy merre forduljon. E nagy városban merre bujdo-kolhat az ő fia?

Sokáig járt-kelt az utcákon. Már a gázlámpákat is meggyújtották, ő még mindig bolyongott. Jól megnézett minden fiatal embert abban a reményben, hogy fiára ismer benne.

Igy jutott el a Dunapartra. Hirtelen csak villamos áram futott testén keresztül. A Dunába bámula a parton egy fiatal ember állott. Hirtelen oda rohant és erősen megragadta.

— Fiam, fiam! sóhajtott sirva.

Az anya megjelenése óriási hatást gyakorolt a szerencsétlen fiura. Szépen visszatért a lakásukra. Elhanyagolt tanulmányait újra kezdte és kisebb részletekben megtérítette főnöke kárát. Az anyai szív mentette őt meg az emberiség számára.

— nyi. —

lására kiküldött bizottsági elnökségről tör-
lőnt lemondás folytán új elnök megválasz-
tása képezzend.

— **Dr. Wolf Béla** helybeli orvos hosz-
szabb szabadságra indult, távolléte alatt dr.
Viola Vilmos helyettesíti.

— **Athelyezés.** A földmívelésügyi mi-
niszter Gyulay Károly helybeli tanítóképző-
intézeti gazdasági szaktanárt hasonló minő-
ségben Sárospatakra helyezte át.

— **Eljegyzés.** Szathmáry Sándor mura-
csányi kántortanító eljegyezte Csányi Mariska
kisasszonyt, ugyanottani tanítónőt.

— **Gazdasági vándortanár.** A földmível-
ésügyi miniszter a csáktornyai áll. tanító-
képezdehez f. évi szept. hó 1-től kezdődőleg
Gyulay Károly gazdasági vándortanár helyett
Abonyi Károly gazdasági vándor szaktanárt
osztotta be, s Zalavármegye területére ugyan-
ezen időponttól kezdve őt bízta meg a gaz-
dasági vándortanári teendők ellátásával.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatás-
ügyi miniszter Vogrintsits Nándor okl. taní-
tót a perlaki áll. el. népiskolához rendes ta-
nitónak nevezte ki.

— **Tanügyi áthelyezések.** A vallás- és
közoktatásügyi miniszter Wodák Rezső per-
laki áll. isk. tanítót a felső-muzslyai állami
népiskolához, — Chityil Pál perlaki és Ke-
csethy Gyula berzeviczi áll. el. népiskolai
tanítókat kölcsönösen áthelyezte.

— **A perlaki állami tisztviselő** folyó
évi július hó 27-én tartott értekezleten ki-
mondották: hogy a komáromi állandó bizott-
ság I. és IV. pontjaiban foglalt nyilatkozat-
hoz csatlakoznak, továbbá indítványozták:
1. hogy a Budapesten megtartandó kongress-
zuson minden állandó bizottság egy-egy
szavazattal birjon; 2. hogy a tárgyalás anyá-
gául felvéssék, miszerint a nemzetiségi vi-
dékeken működő állami tisztviselők pótlék-
ban részesüljenek.

— **A helybeli önk. tüzoltó-egylet** mű-
ködő tagjai m. hó 29-én Szeiwerth Antal fő-
parancsnok elnöklete mellett értekezletet tar-
tottak. Az ülésnek egyedüli tárgyát képezte
a perlaki önk. tüzoltó-egyletnek I. évi aug.
hó 15-én tartandó zászlószentelési ünne-
pélyre vonatkozó meghívása. Tüzoltóink a
perlakiak szíves meghívását lelkesült öröm-
mel fogadták s határozatilag kimondták, hogy
az ünnepélyen a csáktornyai önk. tüzoltó-
egylet 24 taggal, zászlójával s zenekarával
képviselteti magát. A zászlószék beverésé-
vel az egylet nevében Szeiwerth Antal fő-
parancsnok bizott meg, kit akadályoztatása
esetén Polesinszky Emil parancsnok helyet-
tesít. — Üdvözlőjük derek tüzoltóinkat, kik
a perlakiak szíves meghívásának megfelelően,
oly impozáns módon fogják képviselni az
egyletet azon mindnyájunk előtt emlékezet-
es és lélekemelő ünnepélyen.

— **Állandó választmányi ülés.** A folyó
évi szeptember hó 9-én tartandó törvény-
hatósági bizottsági rendes közgyűlésre az
1901. évi megyei költségvetés megállapítása
tárgyában teendő véleményes jelentés elké-
szítése végett az állandó választmányi ülése
az 1886. évi XXI-ik t.-cz. 17. §-a értelmé-
ben folyó évi augusztus hó 24-én — ugyan
a fent kitett közgyűlésen felveendő egyéb
törvényhatósági ügyek közgyűlési tárgyalá-
sának elkészítése végett pedig az állandó
választmányi ülés folyó évi szeptember hó
2-án mindenkor délelőtt 9 órakor Zalaeger-
szegen a vármegyeház gyűléstermében fog
megtartatni.

— **A kotori önk. tüzoltóság** mult vasár-
napi nyári mulatsága nem volt olyan sike-
rült, mint rendszeren szokott lenni. Iszonyu
nagy hőség volt s ennek tulajdonítható, hogy
kevesen vettek részt a mulatságon. Megem-
líthük itt, hogy az ünnepélyen három zene-
kar is játszott: a letenyei cigányok, a ko-
tori és alsó-domborui tüzoltói zenekarok.

— **Népmulatság.** Ma délután 2 óra kez-
dettel a helybeli Szépitő-Egyesület a Város-
ligetben nagy és fényes népmulatságot ren-
dez. Belépti-díj személyenkint 40 fillér. Ked-
vezőtlen idő esetén a mulatság jövő vasár-
nap, aug. hó 11-én tartatik meg.

— **Búcsu Csáktornyán.** A szt.-ferencz-
rendűek minden évben augusztus 2-án, Por-
czinkula napján tartják meg évi búcsujukat,
mely arról nevezetes, hogy akik ezen a nap-
on meggyónnak, teljes búcsút nyernek. Az
évente szokásos búcsu-ünnep nagy közönség
résztvétele mellett aug. hó 1-én délután ve-
csernyével kezdődött. A búcsu napján pedig
reggel 6 órakor kezdődtek az ájtatosságok
és délelőtt 10 órakor volt az ünnepélyes
nagy mise és szent beszéd, melyen a hívek,
különösen Alsó-Lendva környékéről nagy
számban vettek részt. Délután az ájtatossá-
gokat vecsernye fejezte be, a mely után a
közönség széjjel oszlott a Fő-téren emelt
sátrak közt, hogy a búcsu emlékére ki-ki
búcsufiával kedveskedjék ismerőseinek, övéi-
nek. A búcsút követő napon, aug. hó 3-án
a szokásos országos vásár tartatott meg,
a mely elég élénk volt.

— **Ovoda megnyitás.** A helybeli kisded-
ovodánál az új tanév holnap, azaz aug. hó
5-én kezdődik. Felvételnek 3—6 közli egész-
séges kisdedek. Felhivatnak a t. szülők, hogy
a holnapi beiratkozásnál — a bejegyzett
adatok hitelessége szempontjából — szemé-
lyesen megjelenni sziveskedjenek.

— **Új állomási épület.** A kis-szabadkai
állomási épület — mely Muraköz legcsino-
sabb vasúti épületeinek egyike lesz — épi-
tése rövid idő múlva befejezést nyer, s még
az őszsel rendeltetésenként áll sz. adva. —
A mura- királyi állomás épülete pedig, tekin-
tettel a nagy forgalomra, a folyó év nyarán
magnagyobbított.

— **Meghosszabbított előmunkálati en-
gedély.** A kereskedelemügyi miniszter dr.
Hajós Mihály alsó-lendvai ügyvédnek, az
alsó-lendvai vasúti állomástól Letenyé, Bec-
sehely, Nagy-Kanizsa irányában építendő h.
érdekű vasútra, továbbá dr. Gosztonyi Mi-
hály ügyvéd, budapesti lakosnak a dunánt-
uli h. érdekű vasutak Alsó-Lendva állomá-
sától Bellatincez és Mura-Szombat érintésé-
vel Radkersburg irányában az ország hatá-
ráig vezetőndő vasútvonalra az előmunkálati
engedély érvényét a lejárattól számítandó
további egy év tartamára meghosszabbította.

— **Hirdetmény.** Csáktornyai nagyközség
előjárósága ezennel közhírré teszi, hogy a
községnek 1902 évre egybeállított költség-
vetési előirányzata az 1886. évi XXII. t.-cz.
125. §-a értelmében Csáktornyai nagyközség
házának tanácstermében folyó évi aug. hó
1-ső napjától 15-ig terjedő, 15 napon át
közszemlére helyeztetik, hogy az az érdekelt
felek, illetve adózók által a hivatalos órák
alatt betekinthező. — Csáktornyai, 1901. ju-
lius hó 30-án. — Az előjáróság.

— **Baleset.** Kotorban az Újlaki Hirsch-
ler és fia cég tulajdonát képező fűrésztele-
pen Jankóczy Vincze munkás a munkarend
és tilalom ellenére a gépezetet az idő alatt
kezdte tisztogatni, míg a gép működésben
volt, hogy így dologát előbb végezve, koráb-

ban távozhassék a fűrésztelepről. A gép azon-
ban felcsavarta alsónadrágját s Jankóczyt is
magával ragadván, az oly súlyos sérüléseket
szenvedett, hogy a rögtön előhívott gyári
orvos már csak a halált konstatalhatta. A
főszolgabíróság a vizsgálatot megejtette, mely
szerint a baleset oka Jankóczy vigyázatlan-
sága volt.

— **Vizbe fuladt.** Mura-Vidon Pongrácz
Mihály 9 éves fiu a Dráva holt ágában für-
dés közben mélyebb mederbe jutván, a víz-
be fuladt.

— **Lopás.** Mikulin Mária kárlovcezi il-
letőségű cselédnő mult hó 21-én Pintárics
Róza dráva-vásárhelyi lakos záratlan ladá-
jából 12 k. 60 f. készpénzt ellopott és azzal
ismeretlen irányban elmenekült. A cseléd-
ség járöre a nyomozást mindenfelé megej-
tette, de még eddig nem sikerült a tolvaj
nőt kézrekeríteni.

— **A reformáció.** A francia nemzet, a mely
mindenbe a maga eleven szellemét vegyíti, egy
tudományt és egy európai mozgalmat sem hagyott
a nélkül, hogy szellemével új formára ne költötte
volna. Pulszky Ferencz fiatalkori utazásai közben
Párisba is elvetődött és itt azt mondta egy fran-
czián dámának: »Milyen csudálatos, a németek
mennyivel többet tudnak, mint Önök és mégis
Önök mennyivel könnyebben megértik az embert.
Nekem úgy tetszik, mintha megérténém mindent.«
A hölgy erre azt felelte: »Igen barátnóm, jegyezze
meg, hogy a németek mindent tudnak, de semmit
sem értenek meg; mi francziák igen keveset tu-
dunk, de mindent megértünk a világon.« A fran-
czián nő mondása tényleg az egész nemzeti cha-
raktert jellemzi. A legmagasabb ideák sem zár-
kózhathatnak el a franciaia szemnek különös átal-
akító hatalma elől. Maga az a nagy nemzeti moz-
galom, mely reformáció név alatt átjárta egész
Európát és az emberek minden csep vévét, fran-
cziadországbán még ez is új és eredeti jellegét ö-
tötte, Kalvin János, igazi nevén Chauvin, új alakot
adott a protestantizmusnak és az ő világos és egy-
szerű tanításában terjedt tovább a reformált hit,
mely nálunk is legnagyobb részben az ő általa for-
málózott alakban kalvinizmus néven terjedt el. A
magyar reformáció történetéből Dévai Biró Má-
tyás neve ragyog felénk. Járt a híres krakói egye-
temen, aztán katolikus papja lett a boldogkői
községnek. Itt ismerkedett meg Luther tanával.
1529-ben Wittenbergába ment tanulmányai foly-
tatására, Melancthonnal lépett itt közeli viszonyba.
Visszatérve Budán volt prédikátor, majd Kassán,
tanfőleleit itt tette közzé. Bécsben raboskodott,
majd Szapolyai is elfogatta, végre Sárváron Ná-
dasdy Tamás általma alatt vonult meg 1535-ben
Azután is sokat hányódott Innen kezdődik írói
munkássága, néma betűje hangosan hirdette a re-
formáció nagy elveit. A franciaia és magyar re-
formáció történetét gyönyörűen beszéli el a Nagy
Képes Világtörténet. A 12 kötetes nagy munka
szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár.
Egy-egy kötet ára szíves félbörkötésben 16 kor.;
füzetenként is kapható 60 fillérével. Megjelen min-
den héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai
Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut
18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

— **Szer a levéltettük ellen.** Agyag és
vibzól készitünk oly pépet, melylyel a fák
ágait be lehet ecsettel festeni. E pép közé
öntünk kevés terpentin szeszét és ezen ke-
verékkel a fa vagy róza törzseit bekenjük,
s a levéltettük elpusztulnak.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja
novinah, nai se pošiljaju na
me. Margital Jožefa urednika
vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova,
kam se predplate i obznane
pošiljau.

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe
i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Sdruženje.

Nigdar nebudem pozabil onu malu po-
vest, koju sam još kak mali dečec čul od
jakosti skupdržanja.

Na kratkoma ju povem:

Deset dece si je na pošteno delo nav-
čil otec i svim je na pomoć bil, da k služ-
bi dojdeju. Pod stare dneve je jedenkrat o-
kolo sebe zezval svih deset i tak njim je
rekel: »Draga deca, ja dugo već nemrem bi-
ti med vami, ali prije kak bi otišiel iz ovog
světa, sa jednim navukom vam hočem slu-
žiti, te vas blagosloviti.« Sa tem je dal de-
ci više palicah skup svezanih i rekel njim
je naj probaju na dvoje pretrgnuti. Niti je-
den je nē bil moguću to napraviti.

»Pak gledite, lahko je to vćiniti,« rekel
je otec i razvezal je palice, pak je svaku
pojedino potrl.

»To sam štel sa tem reći i pokazati, da
dok budete skup držali, bez nevolje budete
proli stali svakoj pogibelji, ali ako budete
šinom vlekli, onda i takva slaba jakost, kak-
va je vu jednim starim čoveku, vas more
potrlu vas more obladati.«

Ravno tak smo i vu življenju, jedino
sami smo slabi, ali ako nas više skup drži
smo jaki. Niti najvlasneši se naj nepreufa
vu svojoj sreći jer se more obrnuti, preme-
niti, i onda je i njemu treba pomoć ljudih.
Skup držanje pak nē samo jedne pomaže,
dapače nevogiput čele občine oslobodi. Evo
na to pēda:

Petdeset ljet je sada, da je vu jednim

varašcu Nemške po velikoj suši glad vudril
vun med ljudmi; nēga niti za kruh niti za
sejati zrna Kruh je tak bil dragi, da je si-
romaski čovek to kupiti nē mogel i kak je
zima dohadjala je hudoj nevolji gledal naprē.

Onda je varaški purgarmešter (tak kak
vu obćini birovi) — Raiffeisen se je zval —
nagovoril stanovnike, — siromake tak, kak
bogateše, — da sa dobrostajanjem čele ob-
ćine naj zēmeju na posud za kruh žito i
krumpēra, naj rezdeliju svakomu i za sejati,
da mu ne bude zemlja prazna, naj postavi
obćina pečnicu i iz ove se naj razdeli siro-
makom kruh.

Svi su privoljili rečjam purgarmeštra i
tak akoprem težko, ali bez svake vekše ne-
volje su ipak sprevedili zimu i posejali
zemlje.

Blagoslov je bil na tēm sēmenu, jer je
sledēćeg ljeta plod bogato dal, pak su mogli
izplatiti iz njega i posud.

Ali spomen hudog leta i dobre pomoći
je ne minul bez svakog slēda. Spoznali su
ljudi, kakova jakost je vu sdruženju, i od-
lućili su, da i nadalje gori držuju sdruženje,
koje su vu tezkom ljetu utemeljili.

Kaj su prvo ljetu sa žitom probali to
su vćinili drugo ljetu sa penezi. Peneze je
zela na posud sdovžba, te je dala iz njih
dobrim, poštenim gazdom, ako njim je pol-
rebno bilo.

Drugo ljetu su već dobre krave kupili
za združbu, da koj nije imel dosta penez,
niti njegova štala naj ne bude prazna ili pak

bi takvo živinče bilo nutri, kojemu samo
jesti da, a hasna neima žnjega.

Denešnji dan je već jezero i jezero tak-
vih sdružbah po čelim světu, koje spomen
dobrodušnoj Raiffesena slaviju.

Na vnogo je dobra sdružba. Na kaj sve
to na kratkoma samo tak moremo povedati
ako rećemo, da na kaj je zemeljski gospon
nē mogućen vćiniti, to vćini mali gazda po
putu — sdružbe.

Čez nekoje ljetu već vidimo, da veliki
gazdi vnogo dojnik kravah držuju i vu kan-
tah voziju svaki dēn od ovih mlēko vu va-
raš. To njim svaki dēn vnogo penez dona-
ša, od kravah vnogo gnojna nosiju na zem-
lje, tuliko, da njim je niti paražiti ne treba
svaka zemlja njim je zasējana i bolje plodi,
kak prije. Iстина, da su k tomu dobre krave
potrebne pak onda kak smo već tu rekli i
drago sredstvo.

Kak bi dobro bilo to i za maloga gaz-
du, ali k tomu su dobre krave dobra krna,
sa jednom rečjom penezi su potrebni, pak
ravno to nēma mali gazda

Vnogo takvih vrstih je pri gospodaren-
ju, kaj bi nam dober hasen tiralo, ako bi mi
moguću bili ovom se baviti. Ali kaj čovek
nemre sam to vćini leži, ako se njih više
skup nabere tojest sdružuju se.

Po sdruženju k falešem posudu, k fa-
lešoj trgovini more dospeti gazda, po sdru-
ženju bolje gospodari i leži proda sve.

— F. —

Z A B A V A

Mudrijaš.

Kak je Mesarić Franc postal spameten,
to je nedavno pripoviedal Mesarić Franc
sam. On je najme prije bil bedast — i ter
kak bedast! — Sve je vieroval, kaj su mu
ljudi pripovedali, dapače je vieroval i gos-
podinu plebanušu, gospodinu učitelju i gos-
podinu birovu; ali sad više nevieruje nikaj
i nikomu.

»Pak kaj si nato došel?« — zapita ga
Bengez šnajder.

»Kajli sam u varašu bil« — odgovori
Mesarić Franc gizdavo — »i jer je tam baš
moj bratić, najme u varašu, gde budu svieta
sada znović podigli i znović sferkali i preobr-
nuli i gde budu sve plebanuše i birove zhi-
tili, a bogatim budu sve uzeli, česa imadu
preveć, pak budu razdelili med siromake, i
meni budu nekaj dali. Je, istina je, tak bu-
de to sad išlo!«

»Nuder ti to nam pripovedaj,« — krik-
ne šnajder Bengez, pak si dade još jednu
litru natočiti, jer si je i Kuhanec k stolu
sel i želje je to čudo preobraženja svieta

poslušati, a kada je on došel kaj u krčmu
poslušat, onda se je već znalo tko bude pi-
ti plaćal.

»Moreš se sad nekaj navćiti« — veli
gizdavo Mesarić Franc, pak si potegne škr-
ljaka na čelo — »Vi budete već široko gle-
dali, kad budemo mi svieta, kak se ono po
varaški veli — regulirali.«

»Škoditi baš nebi moglo! Anda hoće-
mo ga regulirati« — vikne šnajder Bengez.
»Anda poslušajte. — Ti tu odzad gular, sku-
pjaš i užuraš poslušaj takaj, da buš onda
znal, kak ti bude išlo.«

Svi su se na to grohotom nasmejali te
su se ogledali na odzad sedećega Bašneca,
koj je na te neslane dosietke se samo pos-
mehaval, pak je svojega fertala po malo pil.
Em je on znal, da je to samo šala.

»Stobom se i onak budemo dielili« —
zaključu šnajder Bengez.

Bašnec se je sad glasno nasmejaj. »No,
pak je onda dobro, samo se veseliti. Ti šnaj-
der dobiš ono vuže, na kojem je moja po-
kojna koza bila privezana.«

»Ha, ha, ha, ha,« — nasmeju se svi.

»Prav ti budi, ti šnajderski jarac« —
nasmeju mu se Kuhanec.

Ali šnajder Bengez se takaj razme u
dosietke proli njemu napereze pak se šnji-
mi skupa smeje. »Vidiš, ova dosietka je bi-
la dobra« — veli na to — »ali ne da bi
ti mozbit to vuže dal Mesariću, on bi je rav-
nić zaslužil, ali on toga ima dosta u familiji.«

Mesarić Franc skoči na ove reći u vis,
kak da ga je netko straga šilom vpićil te
udari šakom po stolu, da su sve llaše i ča-
še najliepiš csardas zaplesale, ali se odmah
umiri i mirno natrag na klup sedne. —
»Mene valjda nebudēš boćkal« — zmrmdela.

»Jeli da, jer si i onak dosta spameten« —
veli mu šnajder — »zato nam samo sada
pripoviedaj sve, kaj znaš, jer i mi bi radi
znali, kak se bude sada taj sviet reguliral.«

Mesarić se nasloni natržeke i prične:
»Najprije se moraju sve oblasti do vraga
proterati, jer gospodin Bog je samo muža
i ženu stvoril a nikakovo poglavarstvo niti
oblast.«

Kuhanec, koj je zajedno i birovi, zdig-
ne glavu. »Ah gledaj, gledaj, kaj ti sve nez-
naš pripoviedati! — No — samo dalje, dalje
pripovedaj!«

Mesarić govori dalje: »Birov pak je
poglavarstvo — i plebanuš i školnik i no-

Svečanost v u Preloku.

Preločko svojevoljno ognjogasno družtvo je sledeći poziv dalo vun:

Dragi Braća!

Preločko svojevoljno ognjogasno družtva je odlučilo, da za povekšanje domoljubnosti za potvrđenje bratinstvog duha, za obdržanje ljubavi i sloge bude na spomen 26. ljetnog goristojanja zastave posvećenje naredilo i ovo 1901. ljeta augustuša 15-ga održalo.

Dragi Braća! Kada Vas na ovu svečanost pozovemo, sa tom bratinskim prošnjom se obrnemo k vam, da se vućim većim broju budete dobri potruditi k nam.

Za dragu dužnost budemo poznali, da mile naše domovine tu na kraju sve učinimo, da kakvo veselje budete vi nam napravili, kaj dojdete, da ravno sa tak vugodnimi spomeni odidete od nas.

Bog Vas naj donese!

Sa opetuvanim pozivom ostanemo sa domoljubnim i bratinskim pozdravom.

Vu Preloku 1901., juliuša 10-ga.

Vu imenu svojev. ognj. družtva:

Zala József
predsednik

Tóth Sándor
zapovednik

Kollárits Lénárd
bilježnik

*

Družtvo je zatem poslalo vun i arake, na koje prosi sve ona družtva, koja budu na svečanost došla, da se na ovih arakah javiju i da dojdeju, kaj se bude družtvo sa kvartér moglo obskrbeti.

Program svečanosti

1901. augustuša 14-ga.

1) Po cugu dojdućih stranskih primanje i kvarterenje.

2) Na večer ob pol 9 vuri na čast matere zastave bude se muzika s fakljami održala.

3) Zabava vu vrtu velike ošterije.

1901. augustuša 15-ga.

1) Vu jutro ob 4 vuri bude banda po varašu igrala, a zatem pak budu išli pred stranske.

2) Ob pol 8 vuri skup shadjanje pri ližah ognjogasnog družtva.

4) Ob 8 vuri bude išla banda po gospu Lange Kelemena kakti mater zastave i po svateve.

4) Ob 9 vuri svečana meša.

5) Ob 10 vuri na cirkvenim-placu posvećenje i prek davanje zastave.

a) Mali zastavu prek da zapovedniku družtva.

b) Zapovednik sa govorom prek da zastavu zastavniku.

c) Ako vréme dopusti bilježnik-držutva bude govoril od povesti družtva.

d) Varga János plebanoš bude sa govorom zabil prvoga čavlja.

e) Predsednik svečanost zaključí.

6) Po poldan ob. 1 vuri obed vu velikoj ošteriji.

7) Ob pol 4 vuri vežbanje preločkog družtva.

8) Ob 5 vuri tanc. Plaća 1 koruna. Ognjogasci vu ognjogasni opravi ne platiju nikaj.

9) Sprevdjanje stranskih družtva.

Spomenik Zrinjiev.

Vu vezdašnjim broju izkažemo dalje one dare koje su vu k preložkom kotaru spadajućih nekojih obćinah nabrale i to: vu Sv.-Mariji, vu D.-Mihaljevcu i vu Mura-Vidi.

Tak pobiraćom za trud, kak svim darovnikom za dare se ovdí lépo zahvalujemo!

Dvadeset i drugi izkaz.

Szentmária obćina	2 k.
Alsó-Mihályovecz obćina	2 k.
Halasi Károly	Mura-Vid 1 k.
Kohn Márk	> 1 k.
Herboly Alajos navučitelj	> 40 f.
Hirschl Salamon	> 40 f.
Eisler Károly	> 1 k.
Zeisler Miksa	> 40 f.
Kohn Katalin	> 60 f.
Babics Gábor notariuš	> 1 k.
Horváth Rókus	> 1 k. 10 f.
Petrics Jakab	> 1 k. 10 f.
Pacsandi Remos	> 50 f.
Kudmenez András	> 60 f.
Horváth Pál	> 60 f.

Stibár István	Mura-Vid	50 f.
Dominics Ferencz	>	50 f.
Kristofics Gábor	>	50 f.
Sveljecz György	>	20 f.
Dolenezc Remos	>	20 f.
Kudmenezc András staresti	>	20 f.
Premecz András	>	20 f.
Premecz Mihály	>	20 f.
Dolenezc Benedek	>	20 f.
Lovrek Iván	>	20 f.
Petrics József	>	20 f.
Matulin József	>	20 f.
Jelák Balázs	>	20 f.
Embrus Rókus	>	20 f.

Ukupno 17 k. 40 f.

Izkaz prošloga broja 2004 k. 67 f.

Sveskupa 2022 k. 07 f.

Dvadeset i tretji izkaz bude sledil vu sledećim broju naših novin.

KAJ JE NOVOGA?

Dvostruko ubojstvo poleg Flume.

Iz Fiume nam javiju, da su vu Fužina obćini, gdo vnogo fiumeskkih familiah čez leto stanuje zaklali i porobili Gosztics Dujan krčmara i njegovu ženu. Muž je 73 a žena pak 65 ljet stara bila. Jako su bogati bili. Krčmu su naproti banhofa imali. Ubojstvo je vu jutro listonoša spazil. Kad su žandari došli je naprè došla i dekla iz nahizja, gde se je skrila i povedala je, da su po polnoći dva s sajami namazani muži došli i ovi su zaklali krčmara i ženu.

Vihér i tuća.

Vu Paten obćini poleg Peopignana je. jul 22-ga veliki viher bil i tuća je padala. Dok je nekoliko dece zvonilo vu turnu, je strčla vudrila vu cirkvu i četiri dece zaklala. Četiri druga deca i jedna žena su težko oranjeni.

Smrt kraljevoga doktora.

Kak iz Ischla javiju, tam je Dr. Wiedhofer Hermann baron, dvorski doktor o. m. 29-ga po dugim betegu vu 70 ljetnoj dobi svoga života vumrl. Betežni, koga je pred nekojim ljetnom šlag trefil je zadnji večer

tariuš i zamusani pisar — i ovi svi se drže za tobožnje poglavarstvo. — ali mi smo svi ljudi. Razmete?*

»I ti si?« — zapita ga smiešeći se šnajder Bengez.

Mesarić ga postrance pogledava. »Predi sem već nego ti« — mrmlja — »jer ti si samo šnajder« — zatim nastavi: »Ali cieli sviet odzgora i odspoda i sve kaj je na njem, to je sve človekovo iliti to je sve nas ljudih, niti jednomu više niti manje, tak jednako razdieljeno, da je upravo svakomu dosta. Trava na sienokošah i drevlje po šumah i voće na drevlju i zlato, srebro u zemlji i divljačina u šumi — jednom riečju sve — sve je to naše kak goder zrak i nebo. Ali to moraju sada socialisti zregulirati te se mora pošteno i pravično razdieliti, za da nebude nikakove krivice i svaki bude dosta imal.«

Kuhanec porine svojega izpražnjenoga fertala po stolu. »No, to bi bilo liepo.« — zavikne — »A tko bude to dielit?«

tak hudo postal, da su doktori se odpovedali već svakog ufanja, kaj bi živ ostal. Kralj bude sigurno nazočen pri posvećenju mrtvoga tela, koje su vu sredu odpeljali vu

Beč te tam pokopali vu obiteljnim grobu.

»Mi« — odgovori Mesarić gizdavo — »Zakon bude takov izišel, i tko bude preveć imal, bude ono, kaj bu preveć moral odpustiti, za da i oni dobe, koji imadu pre-malo! — Razmete me? — Ah mi smo već spametneši postali. Mi smo našli človečanske pravice, a one govore ovak, da svaki neka ima dosta, i on, koj sada nikaj nema, jer mu mora on dati, koj preveć ima. I ovak bude onda ono pravo blaženstvo došlo, jer ako bude svaki imal dosta, nebude od nikoga nikaj potreboval, a ako nebude od nikoga nikaj trebal, nebude trebal krasti, a ako nebude nitko nikomu kral, nebude latah na svietu, a ako nebude tatov niti tolvajov na svietu, nebude niti grieha, ako nebude grieha, nebude nam treba plebanušev, a ako ti nije treba plebanuša, onda već imaš diku nebesku na ovom svietu. — Tak se je reklo u našoi skupćini u varašu i to je prava živa istina, i od onda sam ja za toliko spametneši, da me sad svi odprtimi usti zijate i poslušate, a nitko nemre niti nezna nikaj suproti reći. — Razmete?«

Kuhanec se samo porugljivo podsmiehava. »No — ti se morež dieliti, ti Mesarić —

veli na to — »ali ja se nebudem snikim dielit. — Ja si ono pridržim, kaj sam si prikšrbel.«

»Hoho!« — krikne Mesarić — »Moral budeš se dieliti, birovi! Zakon bude takov tu, da se budeš moral.«

»Je, ako bum hotel« — veli posmehece birovi.

»Onda ti se bude jednostavno samo vzelo.« — veli Mesarić.

»Onda pak budeš tolvaj i tāt, koj silom jemlje i krade« — veli opet smiešeći se birovi.

»Je, to drugač nebude moglo biti« — veli podučavajuć Mesarić ozbiljnim licem. — »Svi bogatuši budu morali nekaj trpeti, to je naravski; ali zato pak budu siromaki imali pravo veselje i tak se to onda jedno sdru-gim izjednači.«

»Dobro je — pričmimo odmah!« — vikne šnajder Bengez i posegne Mesariću u lajbečki žep te mu iz njega potegne srebernu vuriću. »Vidiš, Mesarić, takovu vuriću sam si ja već od davna želel, pak kaj tebi treba urice, kad ju ja nemam.«

»Tolvaj!« — vikne Mesarić — »Jeli buš mi odmah vuriću nazad dal?«

Dr. Wiedelhofer, gdo je jednog siromaškog selskog doktora sin bil, je med najizversteneše doktore spadal vu Beču. Najbolje se je izvrstil sa vraćenjem dece, i vnogo zaslužbah si je priskrbel, kakti temeljitel prve bečke detečje vručevne klinike. Kakti lečnika kraljevske familije, ga je kralj jako rad imel i sa stalnim bratinstvom ga je nagradil. Gdugud bi vu kraljevskoj familii koj zbežezal, svigdar su Wiederhofera pozvali k betežniku. Njega je poslal vun kralj, k mrtvoinu telu princa Rudolfa i njegovo ime je takaj vu onih protokolih, koje vu bečkoj dvorskoj tajnoj listnici čuvljeju. Kad je Albrecht nadherceg na smrt zbežezal vu Arcovi, Wiederhofera su poslali k njemu. Pri Károly Lajos nadhercegu je takaj on bil pod zadnje dneve te po smrti ovoga ga je kralj za »vernoga brata i tolnačnika nazval. On je bil, gdo je vračil našu nepozabljive spomene kraljicu, i njegovo vraćenje je najbolje hasnelo. Kraljevske familije deca su jako rada imala starca doktora, koj njih je vnogo od smrti oslobodil. Kad ga pred par tjednóm slag trefil, nu je Maria Valéria nadprincessa lepi list pisala te poslala jednoga kipa bl. d. Marie, pred kojim kipom je navék najrajši naša pokojna kraljica Elizabeta molila.

Ubojnik soldat

Vu Lugosu je prošloga meseca 29-ga jeden Ottescu zvani prosli soldat pijan išel dimo na večer ob pol 9. vuri, te je sem tam pošikaval ljudi, koji su prama njemu došli. Tak je ravno napravil sa jednim Auf- ratz zvanim zidarom. Ovaj je na njega zakričal, da naj bude miren, nato se je soldat nazad obrnul, te sa banganelom tak vu šinj- njak vpičil zidara, da je ov za malo vrme vumrl Ottescu su prijeli i soldačka oblast je taki podigla iztragu proti njemu.

Kassu su razbili.

Poleg Ó-hegy občine gde Mangold zvanog fabrikanta velika kožnata fabrika i žagomlin stoji je negdo razbil kassu. Dvejuh fabrikah kassu pod nadzornostjom ravnatelja i jeden kassér vodi. Prošloga meseca 16-ga je 60 jezer korun došlo po pošti, koje su vu Wertheim-kassu deli. Na večer su službeni- ki otišli a sluga pak je počistil sobe i zak-

lenul, pak otišel. Drugi dan, kad je sluga vu jutro hotel odprti kancelariju, je ovu i kas- su odprtu i praznu našel. Taki je bežal po ravnatelja Bergmanna, gdo je taki vu kan- cellariju bežal i konstatérali su, da je neg- do sa odpiraci vdrl vu kancelariju te 65 je- zer korun odnesel. Sumnja je na jednoga šlossarskoga detiča, koj je već dvaput bil vu kancelariji, te je delo prosil. Ovoga sada iščeju žandari.

Stréla ga je vudrila.

Poleg Debreczina na Gáti Istvana Klep zvanim marofu je delal prošloga meseca. 27- ga Molnár István težak. Kad si je veliki vi- her započel, je on odbežal pod jedno drvo. Ravno vu ovo drvo je vudrila stréla i on je tam mrtev ostal. Samo kad su ga iskali počeli su ga našli tam pod drevom mrtvoga i črnoga kək vuglen. Nesrečnog čoveka te- lo su na kola deli i vu Nádudvar peljali, gde su ga pokopali.

Strašna smrt jedne pucke.

Vu Módosu je strašnom smrlijom vumrla jedna 3 ljeta stara pucka, kći Petz Jó- zsef trgovca iz Nagybecskerek. Mala pucka je pri roditeljih oca bila. Pr. m. 28-ga se je med putnimi vrali igrala, kad su se zmehka vrata zaklopila i pucku združnula. Bez re- či je vumrla.

Viher, stréla, ogejn.

Po dugoj suši i velikoj vručini su sa- da i Dárda občine stanovnici dobili svoj deždj, za kojim su iak hlepele. Pr. m. 27- ga je bil onde deždj, koj je tak rekuć aldov bil na onu okolicu, jer vu suhoj kak čonta tvrdoj zemlji se je već sušiti počela kuruzza. Prilikom vihra je stréla višeput vudrila doli, te i žrtve ima. Dva poljodelavci su pred vi- rom odbežali pod občinski škeđenj. Ali stré- la je ravno vu taj škeđenj vudrila, te je zmed poljodelavcovu jednomu desnu ruku razdrapila. Ognjogasci su ognja pogasili sa težkom mukom Ravno onaj den je stréla vudrila vu štalu Virovác Józsefa iz Mece- puszte i štala je na pepel zgorela.

Englezi — buri.

Žena Krügera, predsednika afrikanskih respublikah je prošli tjeđen vumrla. To je

tak delovalo na siromaškoga Krügera, da vezda ima već volju mir sklopiti. Mister Jo- sef amerikanski deputat vu Londonu se je sada vu Hollandiu peljal i misliju, da bude Krüger njega prosil za odbavljenje poslov pri sklopljenju mira.

Dok se ove vu Europi dogadjaju za to- ga vu Afriki englezki soldati su vu najhu- žim položaju. 24 englezkih soldatov je ne hotelo prijeli medalie, koje su njim za vi- težtvo davali. Veliju ovi soldati, da sa još ne dobili lenunga i zbog toga budu k samo- mu kralju Edvardu pisali. Osemdeset pak njih je niti ne hotelo tam iti, gde su meda- llie davali. Jako su razdraženi soldati, jer vnoga stotina njih je ne dobila lenunga, ko- jji bi morali dobiti, te se sada betežni mu- čiju sa nevoljom.

Vtopil se je.

Vu Mura-Vid občini se je Pongrácz Mi- hály 9 ljet star dečec vu jednoj strugi. Dra- ve kupal i med tem vu jednu glibočinu do- šel, gde se je vtopil.

Iz Preloka.

Minister škoiških i cirkvenih poslov je Gospu Mezeya, rođj. Maracz Zóra navučitel- jicu k preločkoj ors. puckoj školi za navu- čiteljicu, Vogrintsits Nándor navučitelja k preločkoj ors. školi, Wadák Rezső preločkog navučitelja pak vu Felső-Muzslya k ors. školi za navučitelja imenuval. Čityil Páta navučitelja iz Preloka je vu Berzevicz del prek, od kud bude došel vu Prelok za navu- čitelja Kecsethy Gyula navučitelj.

Kaj smo herball od 19. stoeletja.

Već jedno stoeletje je ostalo opet za na- mi. Od ovoga stoeletja smo vnogo herball. Kaj je on herball od prvešega tak smo mi vezda ob njega. Jedne amerikanske novine su već pisale kaj je se herbalo prošlo stoe- letje od prvešega i kaj je sadašnje od prošloga.

Prošlo stoeletje je od prvešega konja herbalo a ostavilo je na nas lokomotive, bi- cikle i automobile. Dobilo je pero i ostavilo je na nas mašinu za pisati. Na platno far- bane kipe je herbalo i ostavilo je fotografiju. Krosna sa mašinom za tkati premeni. Na mesto sveče je elekrišna svetlost najdjena. Na mesto jednostavnog telegrafa je ostavilo telefona i bez drota telegraferanje.

Još bi vnogo mogli zračunati. Videti je, da je prošlo stoeletje ne minulo bez dela. Ali i sada se jako posluje i tereju si glave vnogi, kak bi bilo moći. Pak se vidi, da bu- de to prvo veliko iznašastje, koje se bude k imenu sadašnjeg stoeletja računalo.

Gabona áruk. — Ciena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	15.00 —
Zab	Zob	12.50 —
Rozs	Hzr	11.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	12.00 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	11.50 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sárga » »	» žuti	10.00 —
Vegyes » »	» změšan	10.00 —
Lenmag	Len	25.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

»A nekad« — odgovori Bengez — »ni- sam bedak. Bašneć ti da za nju uže za jar- ca privezati, njemu je više nije treba a ti imaš koru, koju si na nje moreš privezati.«

Kuhanec se smije i veli: »Još mu ze- zuju nove čizme, pak je daj Frangešovomu Pavleku, koj je siromak bos, a Mesarić ima doma još dva para.«

Već malo pripiti seljaci, su se izbilja pričeli pripravljati navlati na Mesarića, ali kad je ov situaciju pregledal zgrabiti blizu stojjećega stolca te ga u vis digne i srdito zakriči: »Hoćete, da vas tu sve potučem? — Samo mi se neka jedan prilži!«

Seljaci se sad grohotom svi nasmiju te se mirno opet sednu svaki k svojoj flaši.

»No, no« — vikne mu šnajder Bengez — »Budi samo miran Mesarić, em ti nitko neče nikaj. Čizme ti za sada ostavimo, ali varicu mi prikazeš, jeli? — Gledaj, ja nemam ure, a ti imaš doma još jednu, pak onda čoviek tak pametan, kak si ti, mora uvideti pravi- cu čoviečanstva.«

»Moju uru sim daj!« — ruči Mesarić — »ili ja bum te tužil za tatbinu ili dapače robljenje, jer si mi ju kakti tolvaj silom uzel.«

»Ja pak sam mislil, da tebi nije treba

poglavarstva niti oblasti, niti sudcev« — ve- li Bengez.

Mesarić sav zbuñjen, lupi šakom po stolu i hoće nekañ odgovoriti, ali nemre zmoci reći.

»Kaj ne? — sad neznaš odgovoriti?« — izsmehava ga šnajder Bengez — »Jeli sad vidiš, da si ober svih bedakov bedak ti dvo- nožno ždrebeš? Sad neznaš niti sim niti tam!«

Još jedno vrme pregledava šnajder varicu, koju je u ruki držal, onda ju metne na stol i veli: »Meni krivičnoga imetka nije treba — evo ti ju natrag. Ali to ti sada ovde velim, ako budeš i na dalje ovak govoril, kak si danas ovde med nami govoril, onda nisi pametniji postal, kak si to malo prije ovde tvrdil, dapače onda bi dobro učinil, kad bi si te poremećene koteče u hrganji dal natrag na prava mesta postaviti. — A sad ostani liepo i toplo zbogom, pak odnesi pozdrav onim tvojim pametnim u varaš te im povedj, da neka samo dojdju a mi ćemo im već dieliti, — ali po pleći!« —

»Hohoho« — nasmiju se seljaci, a Mesarić se liepo potiho pobere i otide te se još niti danas nekaže nigde u krčmi.

Kollay Em.

Birtok eladás.

Vizi-Szt.-Györgyön 3 hold szőlő,
3 hold gyümölcsös és 3 hold
szántó föld és erdő eladó.

Bővebb feltételek megtudhatók

Novák Ivánnál, Zala-Ujvár.

513 1-2

3314. tk. 901.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Muraközi Tk-pénztárnak Safrancics András és t. perlaki lakosok elleni végrehajt. ügyében 707 k. 98 t. tőke, ennek 1894. évi július hó 17-től járó 6% kamatai, eddigi, 34 kor 30 f. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a perlaki 329. szljkyben felvett s Zvornik Lőrincz és neje Kovacsics Mária nevére álló 2282 hrsz. ing. t. lan 176 kor.; a perlaki 3412. szljkyben foglalt következő ingatlanok: 427. hrsz. ingatlan 625 kor., 460. hrsz. ing. 35 k., 2065. hrsz. ing. 880 k., 2066. hrsz. ing. 304 k., 2406. hrsz. ing. 344 k., 2552. hrsz. ing. 125 k., 2793. hrsz. ing. 133 k., 3156. hrsz. ing. 21 k., 3470. hrsz. ing. 470 kor. és a perlaki 3844. szljkyben foglalt 2156. hrsz. ingatlan 129 kor. kikiáltási árban mint becsárban az

**1901. évi szept. hó 2. napján
d. u. 3 órakor**

a perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság hivatalos helyiségében a tkvtárban Zakai Henrik csáktornyai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladati fog.

Venni szándékozók figyelemre, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek. 503

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Perlakon, 1901. június 18-án.

Hirdetmény.

Orehovicza község tulajdonát képező

községi korcsmaépület

1901. évi augusztus hó 11-én délután 3 órakor Ore-hovicza községben a községbiró házában 3 évre bérbe adatik. — Árverési feltételek a körjegyzői irodában be-
tekinthetők.

Bartal György
körjegyző.

508

Gál István
biró.

Ki lakását **poloskától** tőkéletesen s biztosan

megakarja szabadítani, az használja

**Kartmann és
Mittler Bécs „100 arany rovarpor“-ját**

mely 50 év óta a legnagyobb sikerrel használtatik.

Bolhák, konyhabogarak, legyek stb.

férgek kiirtására legbiztosab szer a

**Kartmann és
Mittler-féle „Unikum“ rovarpor**

üvegekben és szórólapdában.

Főraktár: Strahia Testvéreknél Csáktornyan.

Csak akkor valódi
ha az üveg ezen
védjeggyel van ellátva.

Törvényesen védve.

342

Árverés.

Folyó hó 17-én és a következő napokon Letenyén egy nagyobb urasági birtokon levő élő és holt fundus-in-
tructus elárvereztetik.

Dr. Hidvégi Miksa

ügyvéd

irodáját Csáktornyan

a Deák-utczában (Ivaesics-féle házban)

megnyitotta.

Dr. Hidvégi Miksa

fiškaliuš

je kancelariju vu Čakovcu

vu Deák-vulici (vu Ivaesics-ovi hiži)

o d p r l.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt Turk Ferencz végrehajlatónak Maródi Vincze végrehajlatást szenvedő elleni 25 kor. 20 fillér tőkekövetelés és jár. iránti vjhajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvzs. és a csákt. kir. jbir. területén levő IV. hegykerületi 284. sztkvben 542. hrsz. ingatlan 657 kor., a IV. hegykerületi 289. sztkvben 543. hrsz. 358 k. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1901. évi aug. hó 19. napján delelőtt 10 órakor

a IV. hegykerület község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 509

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyan, 1901. május hó 29-én.

Fényképészeti műintézet

„Excelsior”

Csáktornyan a „Széna-tér”-en.

A n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom

fényképészeti műintézetemet

hol remek kivitelű **arczkép-, tájkép-, csoportkép-, műépítészeti- és gyorsfényképfelvételeket** eszközölök. Különös specialitásom a **gyermekfényképek**. Továbbá **arczképpel ellátott képes-lapok és levélbélyegképek**. **Életnagyságu arczképek** valamint összes felvételek elsőrendű gyönyörű kiállításban szolgáltatnak ki.

Nagyon olcsó árak!

Felvételek minden időben!

Megrendelések vidékre legjutányosabb

árak mellett pontosan eszközöltetnek!

511 1—*

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan,

a legújabb gyorsajtókkal és diszes uj betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket,
— számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, rőpiratokat,
műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.